

Bryllupper ligeledes; og det skeer dog Altsammen og udføres i Kirkerne midt under den almindelige Travlhed i Staden, uden at der er gjort eller gjøres noget Forslag til, at der sættes Grændser for den borgerlige Virksomhed paa disse Tider, og, naar det kan gaae an, saamener jeg, at vi maae være fuldkommen tilfredsstillende ved, at den offentlige Gudstjeneste ikke forstyrres ved Larm og Støi i Nærheden af Kirken. Der er en almindelig Bemærkning, som allerede er fremsat og som jeg skal tiltræde, det er nemlig den, at jeg savner en saadan Bestemmelse i det foreliggende Lovudkast, som sikrer en heel Deel af vore Medborgere, Medmennesker og Medchristne mod, at de skulle blive forhindrede i at kunne tage Deel i den offentlige Gudstjeneste. Dersom det nemlig vilde udvikle sig saaledes, at det f. Ex. blev ganske almindeligt, at alle Bontikker holdtes aabne paa Søn- og Helligdage, saa vilde det blive umuligt for en stor Deel Mennesker, der tjente som Svende og Dreng, at kunne tage Deel i den Gudstjeneste, som det kunde være dem meget magtpaaliggende at søge, og det var naturligtvis i høieste Grad ubilligt, at det skulde skee. Det Samme vilde jo ogsaa være Tilfældet med andre Mennesker, ogsaa i de arbejdende Classer, i Laugene. Dersom en Mester kunde tvinge sine Dreng til at arbejde under den offentlige Gudstjeneste, saa skete derved virkelig et Indgrib i deres personlige Frihed, som Lovgivningen ikke burde understøtte; men, dersom en Bestemmelse derimod optoges i Udcastet, hvilket jo meget let kunde skee, vilde det i det Hele tilfredsstillende mig saare meget. Der er dog endnu en Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre, og det er den, at det forekommer mig, at Lovudcastet gjør nogen Indskrænkning i en Frihed, som vi allerede ere i Besiddelse af, idet det nemlig vil have forbudt, at der maa finde nogen offentlig Udstilling Sted paa Søn- og Helligdage; det

er en Frihed, som har været ganske almindelig brugt i Kjøbenhavn, og mange Mennesker vilde vistnok føle sig meget ilde tiltalte deraf, dersom der kom en Lov, der gjorde nogen Indskrænkning i Rydelsen af denne Frihed. Der er saa Mange, som ikke have Leilighed til at benytte den Konstnydelse, som kan gives ved slige offentlige Udstillinger og offentlige Samlinger, uden just om Søndagen, og det vilde efter mine Tanker være meget urimeligt, ved en Forordning, som røber et saadant Frihedsfund som nærværende Udcast, at berøve os en Frihed, som vi ikke alene have været i Besiddelse af, men som, saavidt jeg kan skønne, ikke kan være anstødelig for noget Menneske.

Casse: Det er ikke for at imødegaae de Indvendinger, der ere fremkomne imod mig, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet. At gjøre det, vilde være for vidtloftigt og vistnok ogsaa kun lidet frugtbringende, men der er stillet et Par bestemte Opfordringer til mig, som jeg finder det passende at svare paa, netop fordi de være saa bestemte. Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), om jeg ikke feiler, opfordrede mig til at paavise Steder, hvor den omhandlede Anordning havde haft en heldig Virkning ved at udbrede Gudsfrøgt og hvad dermed staaer i Forbindelse. Jeg maa rigtignok erklaare, at det kan jeg ikke vise. — Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) har rettet den Opfordring til mig, at jeg skulde yde ham Veiledning med Hensyn til et enkelt af ham opgivne Tilfælde, men, forudsat ogsaa, at min Veiledning kunde have nogen Betydning for ham, maa jeg dog bede mig fritagen for at give denne Veiledning under Forhandlingerne; udenfor Salen derimod skal jeg naturligtvis fuldkommen staae til hans Tjeneste i den Henseende.